

Jó, třešně zrály

Waldemar Matuška

1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a teplej vítr vál
a já k horám v dáli, k modřejm horám v dáli,
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
- R: Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?
2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc se na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.
4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
svojí malou Gracie, a tý jsem srdce dal.
- 5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modřejm horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.